

УДК 7.097:681.841

Цитування:

Дерепаска Б. В. Стилістична та смислова синкретичність у музичному оформленні українських фільмів 2014–2024 років. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2024. № 4. С. 395–400.

Дерепаска Богдан Володимирович,
аспірант Національної академії керівних
кадрів культури і мистецтв
<https://orcid.org/0009-0001-4780-3156>
dmz2122.bderepaska@dakkkim.edu.ua

Derepaska B. (2024). Stylistic and Semantic Syncretism in Musical Design of Ukrainian Films from 2014 to 2024. *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 4, 395–400 [in Ukrainian].

СТИЛІСТИЧНА ТА СМИСЛОВА СИНКРЕТИЧНІСТЬ У МУЗИЧНОМУ ОФОРМЛЕННІ УКРАЇНСЬКИХ ФІЛЬМІВ 2014–2024 РОКІВ

Мета роботи – дослідити методи, що використовують звукорежисери українських кінострічок у музичному оформленні творів для досягнення стилістичної і смислової синкретичності. **Методологія дослідження** полягає в застосуванні низки підходів, а саме: емпіричний підхід – перегляд фільмів, ретельний аналіз та вивчення музичного оформлення фільмів, систематичний огляд літератури, визначення ключових понять, аналіз впливу технологій, збір та аналіз даних, формулювання висновків та обговорення, а також надання пропозицій та рекомендацій. **Наукова новизна** полягає в розширенні розуміння підходів до музичного оформлення в кіновиробництві, які нині передбачають синтез як різноманітних технічних складових, так і синкретичність сенсів, у значному внеску в трансформацію аудіального простору, а також розкритті нових творчих можливостей. **Висновки** дослідження підтверджують, що сучасні підходи звукорежисерів та композиторів у кіноіндустрії не лише високотехнологічні і є передовими для індустрії звукорежисури та саунд-дизайну загалом, а й підсилюють сенсове навантаження фільму та синтезують режисерські метафори, аформуючи іммерсивність та спонукаючи глядача занурюватися в аудіовізуальний твір та якомога точніше розуміти його смисл.

Ключові слова: звукорежисерське мистецтво, кіновиробництво, саунд-дизайн, синкретичність.

Derepaska Bohdan, Postgraduate Student, National Academy of Culture and Arts Management
Stylistic and Semantic Syncretism in Musical Design of Ukrainian Films from 2014 to 2024

The purpose of the article is to examine the methods used by sound engineers of Ukrainian films in the musical design of works to achieve stylistic and semantic syncretism. **The research methodology** involves applying a range of approaches, namely: an empirical approach — viewing the films, careful analysis and study of the film's musical design, systematic literature review, defining key concepts, analysing the impact of technologies, collecting and analysing data, formulating conclusions and discussions, as well as providing suggestions and recommendations. **The scientific novelty** lies in expanding the understanding of approaches to musical design in film production, which currently involves a synthesis of various technical components and syncretism of meanings, significantly contributing to the transformation of the audio space and revealing new creative possibilities. **Conclusions** of the research confirm that modern approaches of sound engineers and composers in the film industry are not only high-tech and cutting-edge for the sound engineering and sound design industry as a whole, but also enhance the film's semantic load and synthesise directorial metaphors, shaping immersion and encouraging the viewer to delve into the audio-visual work and understand its meaning as accurately as possible.

Keywords: sound engineering art, film production, sound design, syncretism.

Актуальність теми дослідження. Кінематограф є невід'ємною частиною культурного простору багатьох країн, споживацький попит на такі аудіовізуальні твори з кожним роком лише зростає, а методи, якими користуються фахівці при створенні фільмів прогресують пропорційно

до технологічних оновлень. В Україні кіновиробництво отримало неабиякий поштовх до розвитку від 2014 року. Так званому “новітньому українському кінематографу” характерні новаторські та креативні підходи в музичному оформленні. В першу чергу це пояснюється творчими

пошуками режисерів та звукорежисерів при кіновиробництві та першими кроками до формування зразків й спільних стильових ознак, притаманних українським стрічкам різних жанрів. Сучасне українське кіномистецтво зазнає значних змін, що зумовлено не лише розвитком технологій, але й новими культурними запитами та глобальними тенденціями. Одним із ключових аспектів, що впливають на сприйняття фільмів, є музичне оформлення, яке здатне не лише підкреслити емоційний зміст кадру, але й створити глибший контекст для розуміння сюжету. В умовах постмодернізму все частіше виникає необхідність у стилістичній та смислової синкретичності, яка дозволяє поєднувати різні жанрові та культурні елементи, формуючи нові, унікальні художні витвори. Стилістична синкретичність у музичному оформленні проявляється в інтеграції традиційних українських мотивів з сучасними музичними течіями, а смислова синкретичність—у здатності музики передавати складні емоції та концепти, що виходять за межі суто візуального сприйняття. Ця взаємодія стає особливо помітною в українських фільмах 2014-2024 років, де композитори та звукорежисери експериментують із поєднанням різних стилів, створюючи новий аудіовізуальний досвід.

Мета дослідження – сформулювати комплексне уявлення про роль стильової та смислової синкретичності у музичному оформленні українських фільмів 2014-2024 років та її вплив на естетичні та емоційні аспекти сприйняття кінематографічного мистецтва.

Аналіз досліджень і публікацій демонструє широкий спектр підходів до музичного оформлення кінофільмів, а саме: вивчення синкретичності як явища, розгалуження стильової та смислової синкретичності, аналіз методів саунд-дизайну в кіно, а також вивчення методів синтезу звуку загалом.

А. Ареф'єва у своїй науковій статті «Синкретизм та синтетизм еволюції мистецтва як засоби культуротворчості» (2021) розкриває поняття «синтезу мистецтв» в контексті категоріального простору понять «синкретизм», «еклектика», «взаємодія», «художній синтез». А Т. Чумаченко у науковій роботі «Синкретизм як культуротворча інтенція» (2014) вдається до витоків та історії поняття «синкретизм».

Кіномузику як цілісне художнє явище ігрового кінематографа досліджує А. Кульменко у своєму авторефераті до

дисертації «Музика в українському ігровому кіно останньої третини ХХ – початку ХХІ століття: специфіка функціонування в художній структурі фільму» (2021).

Комплексній теорії звукового образу фільму присвячена дисертація О. Бута «Звук як компонент образної структури фільму» (2007). Наукова стаття Н. Домбругової «Семіотика саунд-дизайну в кіно» (2018) фокусується на специфіці саунд-дизайну як знакової системи у структурі фільму.

Щодо саунд-дизайну, то зарубіжні публікації мають здебільшого прикладний або науково-популярний характер, наприклад *Creating Sounds from Scratch: A Practical Guide to Music Synthesis Producers and Composers* А. Пероло (2017) або *The Game Audio Tutorial: A Practical Guide to Sound and Music for Interactive Games* Р. Стівенса (2011). Певні теоретичні узагальнення щодо естетики і семантики саунд-дизайну наявні в книзі *Sound Design and Science Fiction* У. Вілінгтона (2007).

Вітчизняні публікації мало фокусуються на сучасному українському кінематографі, тож джерелом аналізу цієї теми стають також публіцистичні матеріали в українських медіа, зокрема текст Н. Писанки «Смичком по бандурі», або історія створення музики до кінофільму «Довбуш» (2023), а також текст видання *The Claquers* «Музика «Памфіра»: символізм та документальність» (2023).

Представлені дослідження та публікації демонструють глибоке занурення у вивчення феномену синкретичності у мистецтві, а також різноманітні підходи до вивчення кіномузики та музичного оформлення фільмів загалом, використання музичного оформлення як засобу створення емоційного глядацького досвіду, а також методів саунд-дизайну в кіно.

Виклад основного матеріалу. Стилістична та смислова синкретичність у музичному оформленні фільмів є інтегративним процесом, що поєднує різні жанри, традиції та культурні елементи. Особливо широко термін «синкретизм» застосовували в пізній античності при змішанні релігій Давньої Греції та Сходу. На сьогоднішній день синкретизм виявляє себе в різних галузях культурної діяльності людини. Глибина поняття дозволяє використовувати його в багатьох галузях культури, зберігаючи при цьому центральне значення — неподільність складного явища на прості компоненти. Якщо розглядати кінематограф як тип художньої цілісності, де неподільно поєднуються одразу візуальна та аудіальна складові, то синкретичність цього жанру

зрозуміла за визначенням. Адже синкретизм і є синхронна, просторова модель художньої цілісності. Проте у кінематографі синкретизм виявляється також в здатності музики взаємодіяти з іншими елементами фільму — візуальними, літературними та театральними. Твір мистецтва, у тому числі фільм як аудіовізуальний твір, є якісно новою реальністю, створеною людиною, яка поєднує об'єктивний та суб'єктивний світи. Синкретизм художньої образності полягає у тому, що внутрішній суб'єктивний світ часто не є чітким відображенням реальності, а натомість є вигаданим фантастичним баченням.

Стилістична синкретичність - це поєднання або злиття, комплексне проявлення чи використання самодостатніх, чи навіть несумісних і непорівнянних стилів, жанрів та форм. Стилістична синкретичність у музичному оформленні фільмів передбачає інтеграцію різноманітних музичних жанрів і естетичних елементів, що дозволяє створювати нові, багатопланові звукові ландшафти. Це явище характеризується взаємодією традиційних і сучасних музичних мотивів, де народна музика може поєднуватися з електронними та класичними елементами, формуючи унікальний аудіовізуальний досвід. Така синкретичність відкриває можливості для крос-культурного обміну, де музичні традиції з різних культур взаємодіють, сприяючи створенню нових естетичних рішень, які відображають глобалізацію і культурну різноманітність. Стилістична синкретичність також підсилює емоційний і ідейний зміст фільму, оскільки музика не лише супроводжує візуальний ряд, але й акцентує увагу на ключових темах і мотивах, забезпечуючи глибше сприйняття сюжету. Завдяки експериментам із формою та змістом, кінематографісти здатні створювати більш виразні твори, які активно залучають глядача і спонукають до рефлексії над закладеними ідеями. Таким чином, стилістична синкретичність у музичному оформленні кінематографа стає важливим інструментом творчого самовираження, здатним розширювати межі традиційного сприйняття кіно.

Смислова синкретичність - це злиття у єдину систему або твір образів мислення та поглядів, втілене за допомогою різноманітних способів вираження. Смислова синкретичність у музичному оформленні фільмів передбачає інтеграцію різних значень, концептів і емоційних контекстів у звуковому супроводі, що допомагає створювати багатогранне

сприйняття художнього твору. Ця концепція базується на здатності музики передавати складні емоції та ідеї, які виходять за межі візуального контенту, доповнюючи та поглиблюючи зміст. У рамках смислової синкретичності музичні елементи можуть використовуватися для підкреслення або контрастування тем, що розглядаються у фільмі, створюючи таким чином нові смислові зв'язки. Наприклад, комбінація традиційних мелодій з сучасними музичними стилями може відображати культурні або соціальні конфлікти, в той час як використання звукових ефектів і тиші може посилити напругу або драматичність сцени. Смислова синкретичність також дозволяє композиторам грати з очікуваннями глядачів, спонукаючи їх до активного аналізу змісту фільму. У результаті, така інтеграція різних значень у музичному оформленні не лише збагачує аудіовізуальний досвід, але й сприяє глибшому розумінню тем і ідей, закладених у кінотворі, роблячи смислову синкретичність важливим інструментом для підвищення емоційної та інтелектуальної глибини фільму.

Українське кіно активно використовує поєднання народних фольклорних композицій та електронної музики в своєму музичному оформленні, що створює унікальний звуковий ландшафт і підкреслює культурну ідентичність. Це поєднання дозволяє зберегти традиційні елементи, які передають глибину національної культури, водночас впроваджуючи сучасні технології та музичні прийоми, що роблять звуковий супровід актуальним для сучасної аудиторії. Фольклорні мотиви часто використовуються для відображення української ідентичності, створюючи відчуття зв'язку з минулим та культурними коренями. Наприклад, використання автентичних народних інструментів, таких як бандура або сопілка, може надавати сценам емоційної насиченості та глибини, привносячи в них елементи традиційної музики. Водночас електронна музика, зі своїми експериментальними та новаторськими звучаннями, дозволяє додати динаміки та сучасності, створюючи контраст між минулим і теперішнім. Комбінація цих двох стилів дає можливість композиторам створювати багатопланові композиції, які підкреслюють драматургію сцени, а також підсилюють емоційний вплив на глядача. Цей синтез також відображає зміни в суспільстві, де традиції поєднуються з сучасністю, а музика стає засобом для вираження нових ідей та почуттів. Завдяки такому підходу українське кіно не

лише зберігає культурну спадщину, але й активно її переосмислює, створюючи нові мистецькі форми, що відповідають сучасним вимогам і запитам. Так, наприклад, у фільмі «Довбуш» режисера Олеса Саніна весь матеріал на основі фольклорних тембрів – синтетично згенерований співавторами музики Аллою Загайкевич та Олександром Чорним. Музика у стрічці синтезує техніки грануляції звуку, тобто формування звуку з надкоротких (1–50 мс) фрагментів звукової хвилі, та фольклорний спів. Для оформлення фільму автори використовували автентичне звучання великої кількості традиційних для Гуцульщини музичних інструментів: дрімби, різні види цимбал, флюяру, тилинку, ліру, окарини, трембіти, мисливські ріжки, сурму (шалмей), звучав також і бароковий ансамбль з клавесином, барокові флейти та торбан. Автори музичного оформлення також застосовували різні прийоми гри на цих інструментах, аби підсилити та збагатити звучання фільму. Фінально-жанрово музику до фільму творці охарактеризували, як «опришки-джаз» та «етноелектроніка», що само по собі є художньо-мистецьким визначенням, однак підкреслює новаторський підхід у створенні музичного оформлення та синкретичність у підходах.

Фольклорні мотиви та сучасні прийоми поєднує у собі і музика до епізодів із Маланкою у фільмі «Памфір» режисера Дмитра Сухолиткого-Собчука. Вона написана самим режисером на основі народного мотиву та втілена французькою композиторкою Летицією Пансанель-Гаррік. Для максимального наближення та дотримання принципу документальності, Дмитро Сухолиткий-Собчук принципово вимагав при записі використовувати саме автентичні українські інструменти, про що згадує французька композиторка. При створенні головного саундтреку використовувалися дойра, трембіта, сопілка та малий барабан. Саме свято Маланки у «Памфірі» є кульмінаційним епізодом, моментом найбільшої напруги. Святкові мотиви виконують роль дисонансу тій трагедії, що відбувається у сім'ї головного героя. При створенні музики Маланки були використані записи Дмитра Сухолиткого-Собчука не лише під час підготовки до зйомок «Памфіра», але й під час роботи над його дипломною документальною роботою «Красна Маланка». Зокрема, ми можемо почути як головна тема «Памфіра» перегукується ритмічно з піснями, що виконували жителі селища Прутні. Композиторка Летиція Пансанель-Гаррік

підтверджує, що для відтворення автентичних ритмічних послідовностей вони разом з режисером переглядали відео з танцем Маланки. У цьому фільмі стилістична та смислова синкретичність також проявляється у намаганні режисером стерти межі між вимислом і реальністю, тобто зробити фільм аудіовізуально максимально наближеним до реальності. Так, наприклад, музика «Памфіру» існує лише в середі кінокартини — тобто є такою, яку чують герої. Такий тип звуків називається дієгетичним, тобто таким, що відноситься до внутрішньої кадрової музики. Їх застосування допомагає ідентифікувати місцевість, на якій відбуваються події фільму, підкреслює місцевий колорит, позначає період часу, коли відбувається подія, і також є характеристикою певного персонажа чи групи людей. Дієгетична музика створює відчуття реальності, поглиблюючи занурення глядача у сюжет, адже вона робить світ фільму більш переконливим і живим. Завдяки дієгетичності, музика може безпосередньо взаємодіяти з персонажами та подіями, в той час як синкретичність забезпечує естетичну та смислово глибину, дозволяючи глядачам сприймати фільм на різних рівнях. Це поєднання створює унікальний аудіовізуальний досвід, де музика служить не лише фоновим супроводом, а й важливим компонентом змісту, що підсилює його емоційну насиченість і значення.

У фільмі «Стоп-Земля» Катерини Горностай музика відіграє критично важливу роль у створенні органічного звукового середовища, що доповнює емоційний стан героїв. Режисерка прагнула, щоб музика не лише супроводжувала події, але й ставала невід'ємною частиною простору, в якому розгортається історія. Таким чином, вона акцентує увагу на важливості синкретичності — поєднання звукових елементів з візуальним рядом, що допомагає створити більш глибокий і чуттєвий досвід для глядача. Горностай визначила ключові моменти у монтажі, де музика могла б максимально підкреслити емоції персонажів. Вона уникала традиційних музичних референсів, прагнучи зберегти автентичність і характер звучання для кожної лінії, що відображала внутрішній світ героїв. Цей підхід дозволив уникнути надмірності, яка могла б «перевантажити» візуальний ряд, створюючи легкість і прозорість у звуковому оформленні. Спільно з композиторкою Мар'яною Клочко, режисерка працювала над спрощенням музичного супроводу, зменшуючи кількість інструментів та акцентуючи на

електронній простоті. Це рішення стало важливим етапом у досягненні синкретичності, оскільки дозволило музичному оформленню природно вписатися в контекст фільму, не відволікаючи увагу, а, навпаки, підсилюючи сприйняття історії. Завдяки такому підходу, музика в «Стоп-Земля» стає не просто фоном, а активним учасником наративу, що підтримує емоційний зв'язок між персонажами та глядачами, створюючи загальну атмосферу чутливості і щирості.

На новий рівень виходить синкретичність у документальному кіножанрі. Так у фільмі «Співає ІФТКЕ» режисерки Надії Парфан, який оповідає про профспілковий хор і сам по собі передбачає великий акцент на звукоряді, звуки навколишнього середовища і музика переплітаються, формуючи унікальну атмосферу. Композиторка Маргарита Кулічова, відома під псевдонімом Grisly Faue, використовує звуки, записані безпосередньо на знімальному майданчику, включаючи шум виробничих цехів і котелень, що підкреслює автентичність і місцевий колорит фільму. Цей підхід до створення саундтреку демонструє, як синкретичність дозволяє з'єднати різні елементи — звук промислового середовища, музичні композиції та особисті емоції. Включення натуральних звуків, таких як шум сантехнічних труб та гільйотинних ножиць, створює особливу текстуру, яка інтегрується в зміст, підсилюючи емоційне сприйняття історії про профспілковий хор. Це поєднання допомагає глядачеві відчувати унікальну атмосферу місця та спільноти. Також важливою є роль команди в процесі створення фільму. Завдяки дистанційній співпраці, де звукові елементи формувалися в різних країнах, досягнуто синергії, яка дозволила звуку і музиці зливатися в одне цілісне творіння. Це підкреслює, що синкретичність не лише поєднує різні жанри, але й сприяє розвитку колективного творчого процесу, де індивідуальні голоси відходять на другий план, поступаючись місцем спільній історії. Таким чином, синкретичність стає ключовим інструментом для передачі глибини і багатогранності сенсів фільму "Співає ІФТКЕ".

Наукова новизна. Сучасні творці музики до фільмів активно експериментують, використовуючи стилістичну та смислову синкретичність як основний метод для створення унікальних звукових ландшафтів. Це дослідження висвітлює нові тенденції у кінематографі, де композитори не бояться поєднувати різні жанри та культурні елементи, інтегруючи народні фольклорні мотиви з

електронною музикою та іншими сучасними стилями. Цей експериментальний підхід дозволяє не лише зберегти традиційні музичні елементи, але й надати їм нове життя, відображаючи актуальні соціальні та культурні контексти. Така синкретичність створює нові емоційні та смислові зв'язки в наративі фільмів, роблячи їх більш глибокими та багатогарними. В результаті, дослідження відкриває нові горизонти для розуміння музичного оформлення в українському кінематографі, підкреслюючи важливість інноваційних підходів у створенні аудіовізуального мистецтва.

Нові технології відкривають широкі можливості для творчості в галузі кінопродукції та музичного оформлення фільмів зокрема. Цифрові інструменти дозволяють експериментувати зі звуками та ефектами, прискорюючи процес творчого пошуку, та об'єднуючи стилістично різні елементи у єдине ціле.

Висновки. Синкретичність у музичному оформленні фільмів залишається малодослідженою темою в українській науковій літературі, що створює простір для нових відкриттів і аналізу. Хоча окремі аспекти музичного оформлення в кіно розглядалися, питання синкретичності, яка поєднує традиційні та сучасні елементи, не отримало належної уваги з боку вітчизняних дослідників. Це дослідження заповнює цю прогалину, пропонуючи новий погляд на те, як українські композитори експериментують зі стилями, інтегруючи народні фольклорні мотиви з електронною музикою та іншими сучасними жанрами. Вивчення синкретичності дозволяє виявити нові емоційні та смислові зв'язки, які підсилюють сенси фільмів і відображають культурні тенденції. Таким чином, наша робота не лише розширює рамки знання про музичне оформлення в українському кіно, але й встановлює основи для подальших досліджень у цій важливій, але недостатньо вивченій сфері, відкриваючи нові перспективи для аналізу аудіовізуального мистецтва в Україні.

Література

1. Ареф'єва А. Ю. Синкретизм та синтетизм еволюції мистецтва як засоби культуротворчості. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. Філософські науки*. 2021. Вип. 2(90) С. 165–176.
2. Бондар Є. М. Художньо-стильовий синтез як феномен сучасної хорової творчості : монографія. Одеса : Астропринт, 2019. 387 с.
3. Бут О. В. Звук як компонент образної структури фільму : автореф. дис. ... канд.

мистецтвозн. / НАН України. Ін-т мистецтвозн., фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського. Київ, 2007.

4. Данилець В. В. Риси гуцульської музики у структурно-стильовому контексті виконавського фольклоризму. *Вісник Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника. Мистецтвознавство*. 2020. Вип. 57: Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти С. 77-88.

5. Домбругова Н. М. Семіотика саунд-дизайну в кіно. *Мистецтвознавчі записки*. 2018. Вип. 34 С. 182–190.

6. Кузьменко А. М. Музика в українському ігровому кіно останньої третини ХХ – початку ХХІ століття: специфіка функціонування в художній структурі фільму : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. / Національна музична академія України імені П. І. Чайковського. Київ, 2021.

7. Писанка Н. Смичком по бандурі», або історія створення музики до кінофільму «Довбуш»: веб-сайт. URL: <https://life.pravda.com.ua/culture/2023/08/30/256209/> (дата звернення: 10.08.2024).

8. Савін М. С. Методи синтезу звуку при створенні сучасних музичних композицій: пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи здобувача вищої освіти на другому (магістерському) рівні, спеціальність 171 Електроніка / М. С. Савін ; М-во освіти і науки України, Харків. нац. ун-т радіоелектроніки. Харків, 2023. 49 с.

9. Хренов Д. О. Перспективи розвитку саунд-дизайну в Україні. *Вісник КНУКіМ. Мистецтвознавство*. 2019. Вип. 40 С. 18–26.

10. Чумаченко Т. Синкретизм як культуротворча інтенція. *Культурологічна думка*. 2014. Вип. 7 С. 98-103.

11. Музика «Памфіра»: символізм та документальність: веб-сайт. URL: <https://theclauusers.com/posts/12156> (дата звернення: 10.08.2024).

12. Pejrolo A. Creating Sounds from Scratch: A Practical Guide to Music Synthesis Producers and Composers. *Oxford University Press*. 2017. 352 p.

13. Stevens R., Raybould D. The Game Audio Tutorial: A Practical Guide to Sound and Music for Interactive Games. *Taylor&Francis*. 2011. 448 p.

14. Whittington W. Sound Design and Science Fiction. Austin, *University of Texas Press*, 2007. 288 p.

References

1. Arefieva, A. Yu. (2021). Syncretism and Synthesis in the Evolution of Art as means of Cultural Creativity. *Bulletin of Zhytomyr Ivan Franko State*

University. Philosophical Sciences, 2 (90), 165–176 [in Ukrainian].

2. Bondar, Ye. M. (2019). Artistic and Stylistic Synthesis as a Phenomenon of Contemporary Choral Creativity. *Odesa* [in Ukrainian].

3. But, O. V. (2007). Sound as a Component of the Figurative Structure of the Film. *Extended Abstract of the Candidate's Thesis in Art Studies*. Kyiv [in Ukrainian].

4. Danylets, V. V. (2020). Features of Hutsul Music in Structural and Stylistic Context of Performing Folklore. *Bulletin of Vasyl Stefanyk Precarpathian National University. Art Studies*, 57, 77–88 [in Ukrainian].

5. Dombruhova, N. M. (2018). Semiotics of Sound Design in Cinema. *Art Studies Notes*, 34, 182–190 [in Ukrainian].

6. Kuzmenko, A. M. (2021). Music in Ukrainian Feature Films of the Late 20th – Early 21st Century: Specificity of Functioning in the Artistic Structure of the Film. *Extended Abstract of the Candidate's Thesis in Art Studies*. Kyiv [in Ukrainian].

7. Pysanka, N. (n.d.). "With a Bow on the Bandura," or the History of Creating Music for the Film *Dovbush*: website. Retrieved from: <https://life.pravda.com.ua/culture/2023/08/30/256209/> [in Ukrainian].

8. Savin, M. S. (2023). Sound Synthesis Methods in Creation of Modern Musical Compositions. *Explanatory Note for the Qualification Work of a Higher Education Applicant at the Second (Master's) Level*. Kharkiv [in Ukrainian].

9. Khrenov, D. O. (2019). Prospects for the Development of Sound Design in Ukraine. *Bulletin of KNUKіM. Art Studies*, 40, 18–26 [in Ukrainian].

10. Chumachenko, T. (2014). Syncretism as a Cultural Creation Intent. *Cultural Thought*, 7, 98–103 [in Ukrainian].

11. Music of Pamfir Movie: Symbolism and Documentary: website. (n.d.). URL: <https://theclauusers.com/posts/12156> [in Ukrainian].

12. Pejrolo, A. (2017). *Creating Sounds from Scratch: A Practical Guide to Music Synthesis Producers and Composers*. Oxford [in English].

13. Stevens, R., & Raybould, D. (2011). *The Game Audio Tutorial: A Practical Guide to Sound and Music for Interactive Games*. Taylor&Francis [in English].

14. Whittington, W. (2007). *Sound Design and Science Fiction*. Austin [in English].

*Стаття надійшла до редакції 03.10.2024
Отримано після доопрацювання 04.11.2024
Прийнято до друку 11.11.2024*